



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 10 maja 2019 r.

Poz. 4829

UCHWAŁA NR 9/607/2019 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 24 kwietnia 2019 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561, z późn. zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

uchwały nr VI/81/19 Rady Gminy Suchy Las z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie opłaty reklamowej, w części obejmującej:

- 1) zamieszczone w załączniku nr 1 do uchwały pn.: „Deklaracja na opłatę reklamową”, w części informacyjnej – wyrażenie: „2020”,
- 2) zamieszczone w załączniku nr 1 do uchwały, w części B, pkt 2 pn.: „Okoliczności powodujące obowiązek złożenia deklaracji” ppkt 1 – wyrażenie: „(za 2020 r.)”
- 3) zamieszczone w załączniku nr 2 do uchwały pn.: „Dane o tablicy reklamowej lub urządzeniu reklamowym”, w części E – wyrażenie: „365”,

jako podjętej z istotnym naruszeniem przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, z późn. zm.), przytoczonych uzasadnieniu.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tutejszej Izbie w dniu 3 kwietnia 2019 r., Rada Gminy Suchy Las, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 17a ust. 1, art. 19 pkt 1 lit. g i lit. h oraz pkt 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wprowadziła na terenie Gminy Suchy Las opłatę reklamową, ustalając m.in. stawki opłaty reklamowej.

Na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały. Termin rozpatrzenia sprawy został wyznaczony na dzień 24 kwietnia 2019 r.

Rozpoznając sprawę przedmiotowej uchwały w ww. dniu, Kolegium Izby po zapoznaniu się z treścią uchwały ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do postanowień wynikających z art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej właściwości rady gminy należy stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy, a stosownie do pkt 8 – podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach.

Przepisem rangi ustawowej, zawierającym upoważnienie dla Rady Gminy do podjęcia przedmiotowej uchwały jest art. 17a ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przepis ten stanowi m.in., że „Rada gminy może wprowadzić opłatę reklamową od umieszczonych tablic reklamowych lub urządzeń

reklamowych”. Z kolei przepis art. 19 pkt 5 stanowi, że „Rada gminy, w drodze uchwały: (...) może wprowadzić obowiązek składania organowi podatkowemu właściwemu ze względu na miejsce położenia tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, deklaracji na opłatę reklamową, a także określić termin, warunki i tryb składania tych deklaracji; w tym przypadku rada gminy określa wzór formularza deklaracji na opłatę reklamową, w którym zawarte będą dane dotyczące podmiotu i przedmiotu opodatkowania niezbędne do wymiaru i poboru opłaty reklamowej; (...)”.

Określając wzór deklaracji Rada winna zatem działać w granicach zakreślonych ustawą o podatkach i opłatach lokalnych. Nie jest również właściwe stanowienie w zakresie już unormowanym ustawą (chyba że ustawa to przewiduje), a tym bardziej modyfikowanie zapisów ustawowych. Zasadą zaś jest, że organy władzy publicznej obowiązane są działać w graniach i na podstawie prawa.

Przedmiotowa uchwała należy do kategorii uchwał zaliczanych do prawa miejscowego, zatem jej postanowienia winny być precyzyjne i mieć legalne sformułowania wynikające z powszechnie obowiązujących przepisów, w tym przypadku będą to przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Odnosząc powyższe do badanej uchwały wskazać należy, że w załączniku nr 1 do uchwały, stanowiącym wzór „deklaracji na opłatę reklamową”, zawarto:

- 1) w części informacyjnej, w zakresie terminu składania następujące postanowienie – cyt.: „Podmioty zobowiązane do zapłaty opłaty reklamowej są obowiązane składać organowi podatkowemu deklaracje na opłatę reklamową, sporządzone według ustalonego wzoru w terminie: a) do dnia 31 stycznia za rok 2020 (...)”;
- 2) w części B, pkt 2 ppkt 1 następujące postanowienie – cyt.: „deklaracja składana do 31 stycznia (za 2020 r.)”

Powyższe postanowienia są zatem niespójne z postanowieniami uchwały zawartymi w jej części normatywnej, gdyż w § 1 postanowiono, że „wprowadza się na terenie Gminy Suchy Las z dniem 1 stycznia 2021 r. opłatę reklamową od umieszczonych tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych”. Natomiast w § 2 ust. 1 pkt 1 uchwały postanowiono, iż „podmioty zobowiązane do zapłaty opłaty reklamowej są obowiązane składać Wójtowi Gminy Suchy Las deklaracje na opłatę reklamową w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r. za rok 2021”.

Zważyć należy, iż przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego. Uregulowania takiej uchwały winny być formułowane w sposób czytelny, jasny i niebudzący wątpliwości interpretacyjnych. Kolegium Izby wskazuje, iż w orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że uchwała jako akt prawa miejscowego powinna być zredagowana w taki sposób, aby była zrozumiała dla przeciętnego adresata. Adresat danego przepisu na jego podstawie powinien wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, a z kolei organ stosujący ten przepis powinien wiedzieć, w jaki sposób go zinterpretować. Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Adresat aktu nie może być zaskakiwany treścią nieostrych czy sprzecznych przepisów. Zakres uchwały powinien zapewnić taki sam poziom praw i obowiązków dla adresatów znajdujących się w identycznej sytuacji (por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 19 września 2008 r., sygn. akt II SA/Lu 485/08). Uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące i uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (wyrok WSA w Opolu z dnia 25 marca 2009 r., sygn. akt I SA/Op 37/09).

Wobec powyższego należało wyeliminować w badanej uchwale wzajemnie sprzeczne jej postanowienia, stąd Kolegium Izby orzekło o nieważności wyrażenia „2020”, zawartego w części informacyjnej załącznika nr 1 do uchwały oraz wyrażenia „(2020 r.)” zawartego w części B, pkt 2 ppkt 1 załącznika nr 1 do uchwały.

Ponadto w załączniku nr 2 do uchwały, w części E „Opłata reklamowa do zapłaty” zawarto sformułowanie o następującej treści: „Kwota opłaty za tablice reklamową i urządzenie reklamowe do zapłaty za dany rok (kwota z poz 28 x 365 dni)”.

Kolegium Izby zwraca uwagę, że przedmiotowa uchwała została podjęta na czas nieoznaczony, a stawka części stałej opłaty reklamowej oraz stawka części zmiennej opłaty reklamowej są stawkami dziennymi, co wynika z art. 19 pkt 1 lit. h i lit. g ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, stąd nie zawsze opłata reklamowa będzie wnoszona za 365 dni (płatne w terminach określonych w § 3 uchwały), gdyż np.:

- występuje rok przestępny, który ma 366 dni,

- podmiot zobowiązany do wniesienia opłaty może wskazać w deklaracji, że opłata należy się np. za 100 dni danego roku – np. z powodu demontażu urządzenia reklamowego w trakcie roku.

Powyższe zdarzenia, tj. okoliczności mające wpływ na wysokość opłaty reklamowej od danej tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego w danym roku zostały przewidziane przez Radę, co zostało odzwierciedlone m.in. w postanowieniach § 2 ust. 2 – ust. 5 uchwały. Stąd ustalenie opłaty za daną tablicę reklamową lub urządzenie reklamowe poprzez przemnożenie za każdym razem dziennej kwoty opłaty reklamowej (poz. 28 w części D załącznika nr 2 do uchwały) przez 365 dni jest wadliwe w ocenie Kolegium Izby.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

z up. Aniela Michalec
Przewodnicząca Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty doręczenia.